

ARNFINN NERGÅRD ØKER KONFLIKTNIVÅET I ROVDYRDEBATTEN

For mange år siden snakket jeg med Luigi Boitani om rovviltpolitikken i Norge. På den Nasjonale Rovviltkonferansen 2011 på Hamar spurte jeg denne italieneren, en av de mest erfarne ulveforskerne som finnes, om det samme. Og svaret hans var det samme: «Norwegian politicians are a disgrace to environmental political work in this field». Det er utrolig at de ikke ser at Ole Brum politikken deres bare fører til større og større konflikter, i følge ham. Det er ikke ofte man får så direkte tale fra en høflig, sympatisk utenlandsk forsker.

Det er umulig å si «ja takk, begge deler», til ulv og sau, som norske politikere gjør. Det er umulig å slippe ut ubeskyttet sau i samme område hvor det er ulv og regne med at det går bra. Dette burde være en selvfølge. Her er det faktisk unison enighet mellom rovviltmotstandere og rovdyrvernere. Uenigheten går utelukkende på hva som skal vike.

I land etter land kommer ulven tilbake. I følge Boitani skjer det langt mer smertefritt enn i Norge. Mishagsytringer er det, for eksempel i NV Spania og Sveits, men stort sett glir dette over på en grei måte, og t.o.m. jegere ønsker ulven tilbake som en sunn naturlig forvalter av hjortedyra sa han.

Det vil aldri bli en løsning på slike konflikter før politikerne gjør jobben sin, setter foten ned og sier: Her skal det være ulv (rovdyr), og her skal det være sau, m.a.o. null blanding. Da vil før eller siden folk slå seg til ro med det og konflikten avta. Unntaket var de steder hvor man brukte de kjente og vel fungerende virkemidlene som rovviltgjerd, gjetere med vokterhund osv.

Mange politikere har stilt seg gledelig til hvor uproblematisk det var å innføre røykeloven. Hvorfor ikke vise den samme handlekraft når det gjelder bruk av utmark.

Da nytter det ikke å ha slike ledere av rovviltnemnder som Arnfinn Nergård som åpenlyst går ut og arbeider for at de stedene som skal reserveres ulven, skal overtas av sau, og stadig bringer på bane hvor verdifulle grensestrøka i Hedmark kunne være for sau, selv om han motvillig må innrømme at det ikke finnes flere sauebønder igjen her .

Vi ser også eskalering av konfliktnivået i region 5 pga av en økende strøm av fellingstillatelser som den dominerende nemndlederen står bak. NMF og ARR har flere ganger klaget med uoppslitelig pågangsmot over disse fellingstillatelsene som forsøkes iverksettes på flere og flere fantasifulle måter.

Enten det nå er å utstede fellingstillatelse utelukkende på EN synsobservasjon, som for øvrig var tvilsom, eller det er å gjemme fellingstillatelsen godt ned i bunken for utgående, slik at vedtaket ikke når rovviltportalen tidsnok til at vernesiden får tid til å klage før ulven ligger der. Dette må da også skape masse ekstraarbeid, både for Miljøverndepartementet (MD) og

Direktoratet for Naturforvaltning (DN) mfl. Og det i en av de to eneste rovviltregionene hvor ulven har RETT til å være i fred enkelte steder.

Nergård går ut med sedvanlig tyngde og sier til bl.a. Østlendingen at han støtter fullt ut Høyres vedtak om å fjerne Direktoratet for naturforvaltnings ansvar for forvaltningen av rovdyrpolitikken i Norge. Det gjør han selvfølgelig for å la rovviltnemnda få lettere spill med utrydding av rovdyr. Et annet Nergårdsitat: «Vi skal ha mye større fokus på regionale og lokale rovviltnemnder i Norge enn det er i dag».

Nergård står på talerstolen under den nasjonale rovdyrkonferansen nå i november og påstår en rekke ting, bl.a. at han har spurt miljødepartementet om jakta starter i det øyeblikket 3 ynglinger har skjedd, eller når overskuddet OPPÅ dette kommer, slik at jakta ikke fjerner annet enn det som er mer enn 3 ynglinger. Og så hevder han at han har fått klarsignal ved førstnevnte alternativ. Skulle likt og visst hva MD sa til en slik uttalelse.

Når Fylkesmannen i Hedmark korrekt returnerer 4 mill. ubrukte rovdyrkroner til staten, sier Nergård: «Fylkesmannen har fått klar beskjed om at vi (i rovviltnemnda) ikke aksepterer en slik returpraksis flere ganger».

Når juristen fra NMF og ARR konfronterer han med det faktum at 4 av de 5 faste nemndmedlemmene i region 5 er rovdrymotstandere, griper han til sedvanlig hersketeknikk med å bli indignert over at man trekker hans integritet i tvil, selv om han gang på gang ellers sjøl viser det motsatte i praksis.

Når så til slutt Nergård, under stønn fra salen på den omtalte konferansen, klarer det usakelige kunststykket og hevde at han hadde fått høre at det var utplassert rovdyr i Hedmark, og bl.a. at noen hadde reparert ørnereir for å skape mer problemer for næringen, måtte jeg etterpå spørre om han hadde dokumentasjon for slike påstander. Da kommer han trekkende med et nedskrevet telefonnummer til en reineier. Unnskyld, men jeg regner med at de fleste ser den med bukken og havresekken.

Slik kunne jeg komme med side opp og side ned med tilsvarende Nergårdstunts, men det får vente. Har bare lyst til å avslutte med å minne om vår venn Luigis ord fra begynnelsen av denne artikkelen. Skal rovviltkonflikten kunne få en ende, må politikerne sørge for å gi både sau og ulv rom til å leve ifred. Da nytter det ikke med en dominant rovviltnemndleder som gjør hva han kan for å motarbeide dette.

Ikke bare vernebevegelsen, men også motstanderne burde betakke seg for å ha Arnfinn Nergård som fornyet leder av rovviltnemnda i region 5, hvis en mener noe med å dempe konfliktene, og la rovdyra få lov til å være der de er ment å være.

Skrevet av Thorolf Lie